

ஸ்ரீ குருஜி

and

கிறிஸ்தவ பணிகள்

1947 இல் ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இந்திய ஆட்சியைக் கைவிட்டு வீடு திரும்பிய நேரத்தில், ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸின் தலைவர் ஸ்ரீ குருஜி - எம்.எஸ். கோல்வால்கர் - ஏற்கனவே தேசியக் காட்சியில் தேசத்தைக் கட்டுபவர்களில் ஒருவராக அறிமுகமானார். பிரிவினையும் சுதந்திரமும் ஒன்றாக வந்துவிட்டன, மதத்தின் கேள்வி நாட்டின் சுதந்திரத்துடன் அழிவை ஏற்படுத்தியது. இந்து சமூகம் முற்றுகையிடப்பட்டது. நாட்டிலிருந்து விரோதமான கூறுகள் வெளியில் இருந்து வந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்களைக் காட்டிலும் தேசிய பாதுகாப்புக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளன. உட்புறத் தாக்கத்தின் அச்சுறுத்தல் கடுமையானதாகவும் உண்மையானதாகவும் தோன்றியது. பிற்பகுதியில் கிறிஸ்தவம் ஒரு சக்திவாய்ந்த அரசியல் எரிச்சலூட்டும் மற்றும் ஒரு சீர்குலைக்கும் சக்தியாக இருந்தது. இது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு கடுமையான அச்சுறுத்தலையும் ஆபத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, இயக்கப்பட்டு, வெளியில் இருந்து நிதியளிக்கப்பட்டதிலிருந்து நாடு ஒரு வேதனையான மற்றும் சிக்கலான சங்கடத்தை எதிர்கொண்டது. குருஜி கவனமாக இருந்தார். குருஜியின் கருத்துக்களை இந்தியாவின் தேசிய கடந்த காலம், தேசிய அடையாளம் மற்றும் தேசிய வாய்ப்புகள் குறித்து அக்கறை கொண்ட எவரும் எங்கும் படிக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவத்தின் ஒரு இந்து பார்வை-

இந்தியா ஒரு பண்டைய நாடு மற்றும் அதன் வலிமையான நீண்ட வரலாற்றின் போது, ஏராளமான மத நம்பிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன மற்றும் ஏராளமான மத நடைமுறைகள் உருவாகின. இந்த எல்லா மத நம்பிக்கைகளின் கூட்டமைப்பின் பெயர் இந்து மதம். இஸ்லாமும் கிறிஸ்தவமும் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தில் இது ஒரு மதம் அல்ல. நிச்சயமாக குருஜியின் இந்து என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் தேசியமானது மற்றும் மதமானது அல்ல. இந்துக்களின் இயல்பு மற்றும் தன்மை பற்றி அவருக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தது.

இந்துக்கள் தங்கள் மத்தியில் எத்தனை நம்பிக்கைகள், நம்பிக்கைகள், பிரிவுகள் மற்றும் மதங்களைக் கொண்டிருப்பதில் பெருமைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சகித்துக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் இருப்பைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஒரு இந்து கடவுளை ஒரு கிறிஸ்தவ கடவுள் அல்லது ஒரு முஸ்லீம் கடவுள் என்று கருதுவதில்லை. ஒரு இந்துவுக்கு, கடவுள் கடவுள் தூய்மையானவர், எளிமையானவர். கடவுளின் கருத்துக்களை உண்மை அல்லது பொய் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை மனித இனத்திற்கான தரமாக ஏற்றுக்கொள்வதையும் அவர் வேறுபடுத்துவதில்லை. எனவே பல்வேறு மதங்களைச் சொல்லும் மக்கள் இந்த நாட்டில் ஏராளமாக உள்ளனர், இந்துக்கள் அதில் பெருமை கொள்கிறார்கள். குருஜி உலகளாவிய சகிப்புத்தன்மையை மட்டுமல்ல, எல்லா மதங்களையும் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் ஒரு தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று பெருமிதம் கொண்டார், இது வரலாற்றின் வெவ்வேறு கட்டங்களில், துன்புறுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், அனைத்து மதங்களுக்கும் மற்றும் உலகின் அனைத்து நாடுகளுக்கும் அகதிகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்துள்ளது.

நம் நாட்டு மக்களில் யாராவது ஒரு குறிப்பிட்ட மத நம்பிக்கையை கடைபிடிக்க விரும்பினால், அதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லாதிருந்தால், அந்த நாடு அவ்வளவு ஏழ்மையாக வளர்ந்துள்ளது என்று குருஜி உணர்ந்திருப்பார். குருஜி எந்த மதத்திற்கும் எதிரானவர் என்பது உண்மை

இல்லை. அவர் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானவர் என்பது சமமான பொய்யாகும்.

குருஜிக்கு கிறிஸ்தவ மதத்தில் பாராட்ட வேண்டியவை ஏராளம் - இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைக் கதை, தீர்க்கதரிசிகளின் கூற்றுக்கள், கல்வி உவமைகள் மற்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தார்மீகக் கருத்துக்கள். ஆனால் இவை அனைத்தையும் மீறி அவர் கட்டுப்பாடான கிறிஸ்தவம் மற்றும் திருச்சபையுடன் தன்னை அடையாளம் காண முடியவில்லை. ஆகவே, கிறித்துவம் இந்து மதத்தை சவால் செய்யும் போதெல்லாம், கிறிஸ்தவத்தின் குறுங்குழுவாதத்திற்கும் பிடிவாதத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் போதனைகளின் ஆவிக்கும் இடையே ஒரு கூர்மையான வேறுபாட்டைக் காட்டினார். கிறிஸ்துவை கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து பிரிக்கும் ஒரு வரி அது. பரிசுத்த பைபிளும் இயேசு கிறிஸ்துவும் அவரை மிகவும் பயபக்தியுடன் நடத்தினர், ஆனால் அவருடைய பெயரில் தேவாலயங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்பட்டன. உண்மையில் எந்தவொரு பக்தியுள்ள இந்துக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு எதிராக எதுவும் இல்லை,

“இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்களை ஒழிக்க தங்கள் கனவுகளில் கூட சிந்திக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டில் தரையிறங்கும் போது, அவற்றை மிக எளிதாக முடித்திருப்பார்கள் என்று அவர்கள் விரும்பினால். அவர்கள் (கிறிஸ்தவர்கள்) கல்வி, மருத்துவ சேவைகள் மற்றும் இத்தகைய மனிதாபிமான மற்றும் இரக்கமுள்ள செயல்களைச் செய்திருந்தாலும், மக்களை மாற்ற இந்த சேவைகளைப் பயன்படுத்தினால், நான் நிச்சயமாக இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறும்படி கேட்டுக்கொள்வேன்.” (1)

ஆர்.எஸ்.எஸ் (ராஸ்திரிய ஸ்வயம்சேவக் சங்கம்) அல்லது வேறு எந்த இந்து அமைப்பிலும் கிறிஸ்தவ சகோதரர்களுக்கு எதிராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைக்கு எதிராகவோ எதுவும் இல்லை, ஆனால் நிச்சயமாக அனைத்து இந்து மயமாக்கலுக்கும் எதிரானது. ஆனால் ஒரு நல்ல வரவேற்புடன் வரவேற்ற மதங்கள் ஒரு நாள் இந்த நாட்டின் ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு மற்றும் மகிழ்ச்சிக்கு ஒரு மரண சவாலை ஏறியும் என்று நம் முன்னோர்கள் ஒருபோதும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் சவால்

மூன்றாம் கிறிஸ்தவ மில்லினியத்தில் ஆசிய கண்டத்தில் சிலுவையை நடவு செய்யுமாறு உயர் தேவாலய அதிகாரிகள் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியபோது இந்து மக்கள் மீது ஒரு சவால் வீசப்பட்டது. தேவாலயம் "ஆசியாவில் ஆத்மாக்களின் வளமான அறுவடை" அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்று கனவு கண்டது. மொழியின் நாடாவை அகற்று, இது வெறுமனே நாட்டை மாற்றுவதற்கும் கிறிஸ்தவமயமாக்குவதற்கும் ஆகும்.

கிறிஸ்தவ தேவாலயம் மதமாற்றத்தின் நீண்ட சுய அறிவிப்பு கொள்கையைக் கொண்டுள்ளது. கிறித்துவத்தின் வரலாறு இந்துக்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளின் தடையற்ற பதிவு, அவர்களின் நற்செய்திக்கு

புதியவர்களைத் தேடும் முயற்சியில். கத்தோலிக்க மதத்தின் காரணத்தை ஊக்குவிக்க வெளிநாட்டு மிஷனரிகளும் போப்பும் கூட வந்திருந்தனர், அதாவது இந்துக்களின் மதமாற்றம். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் ஒரே உண்மையான கடவுளின் ஒரே மீட்பராக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை கோட்பாட்டை ஒட்டிக்கொள்கிறார்கள், இந்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குருஜி இந்து தர்மத்தையும் இந்து மக்களையும் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு புனித பணியை மேற்கொண்டார். கிறித்துவத்தின் கோட்பாட்டை இடிப்பதற்கும் மிஷனரிகளின் வழிமுறைகளை எதிர்ப்பதற்கும் அவர் தனது முச்சு மற்றும் ஆற்றலின் முடிவை செலவிடவில்லை.

இந்து மதம் தவறுகளால் நிறைந்துள்ளது என்பதை தேவாலயம் கண்டுபிடித்தது. ஒரு சீரழிந்த இந்தியாவின் புனைகதை மற்றும் இழிவான இந்து மதம் கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் வாழ்க்கை இரத்தமாகத் தெரிகிறது, அதனுடன் பிரிந்து செல்ல அவர்களுக்கு எந்த எண்ணமும் இல்லை. அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் நம்பிக்கையின் எந்த ரகசியத்தையும் வெளியிடவில்லை, மேலும் அவர்களுடைய ஒரே உண்மையான மதம் என்றும் மற்றவர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என்றும் பகிரங்கமாக அறிவிக்க எந்த வாய்ப்பையும் இழக்கவில்லை. உண்மையில், மற்ற மதங்களுக்கு பலியான மற்றவர்களின் ஆத்மாக்களைக் காப்பாற்ற தங்கள் நபிமார்களால் கட்டளையிடப்பட்ட இந்த மத நம்பிக்கையிலிருந்து துல்லியமாக மாற்றுவதற்கான உரிமையை அவர்கள் பெறுகிறார்கள். அதனால்தான், மாற்றத்திற்கான வழிமுறைகள், நியாயமானவை அல்லது தவறானவை என்பது ஒரு பொருட்டல்ல என்று அவர்கள் நேர்மையாக நம்புகிறார்கள். இந்து கடவுள்களையும் தெய்வங்களையும் இழிவான மொழியில் இழிவுபடுத்த அவர்கள் ஏன் தயங்குவதில்லை என்பதையும் இது விளக்குகிறது.

அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா மற்றும் ஆசியாவில் உள்ள தேவாலயத்தின் இரத்தக்களரி வரலாறு ஒரு திறந்த புத்தகம் மற்றும் நன்கு அறியப்பட்டதாகும். பாரதத்தில், கோவா விசாரணையானது ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்களை சித்திரவதை செய்து கொன்றது மற்றும் பல தசாப்தங்களாக பல இந்து கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இருக்கலாம். இது பூர்வீக அமெரிக்கர்களின் இனப்படுகொலையின் இந்திய பதிப்பாகும். நல்லிணக்கத்திற்கான ஒரு செயல்முறையைத் தொடங்குவதற்காக கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அவர்களின் அசிங்கமான கடந்த காலத்தை மறுக்கத் தயாராக இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல், பரமக் கொலைகாரர்கள் கூட புனிதர்களாக மகிமைப்படுகிறார்கள்! மிகவும் கவனக்குறைவான எதிரியைத் தழுவி, தனது சொந்த இருப்புக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் வகையில் இந்துவை எவ்வாறு தூண்ட முடியும்?

இது ஒரு மரண சவால். இந்து மக்கள் தங்கள் மதம், கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்துடன் வாழ இயற்கையான உரிமையை அழிக்க இது முயல்கிறது.

இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வரும் மத பன்முகத்தன்மையை அழிப்பதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

மத ஒருங்கிணைப்பு பற்றிய குருஜியின் கருத்து -

ஒற்றுமை அல்லது ஒருங்கிணைப்பு என்ற இந்து கருத்து நல்லிணக்கம், நிச்சயமாக ஒற்றுமை அல்ல. ஒருவர் தேசியத்தால் இந்துவாக இருக்க முடியும், அதே நேரத்தில் சனாதானி, ஆர்யா சமாஜி, முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர், சீக்கியர் அல்லது பத்தராக இருக்கலாம். குருஜியின் இந்து மதத்தில் இயேசுவுக்கு போதுமான இடம் உள்ளது, ஏனெனில் முகமது, சோராஸ்டர் மற்றும் மோசே ஆகியோருக்கு. முஸ்லிம்களுக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவர்களுக்கோ சம உரிமைக்கு குறைவான எதையும் யாராவது பரிந்துரைத்திருந்தால் அவர் அதிர்ச்சியடைந்திருப்பார். மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எந்தவொரு இரு நபர்களிடமும் பாகுபாடு காண்பது அன்-இந்து என்று அவர் கருதினார். அவர் இவ்வாறு கூறினார்:

“இங்கு வசிக்கும் இந்து அல்லாதவருக்கு ராஷ்டிர தர்மம் (தேசிய பொறுப்பு) ஒரு சமாஜ் தர்மம் (சமூகத்திற்கு கடமை), ஒரு குல தர்மம் (முன்னோர்களுக்கு கடமை) உள்ளது. அவரது வியாக்கி தர்மத்தில் (தனிப்பட்ட நம்பிக்கை) மட்டுமே அவர் எந்த பாதையையும் தேர்வு செய்ய முடியும், இது அவரது ஆன்மீக ஆர்வத்தை பூர்த்தி செய்கிறது:

சமூக வாழ்க்கையில் அந்த பல்வேறு கடமைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிய பிறகும், யாரோ ஒருவர் குர்ஆன் ஷெரீப் அல்லது பைபிளைப் படித்ததாகவும், அந்த வழிபாட்டு முறை அவரது இதயத்தில் ஒரு அனுதாபத்தைத் தூண்டுவதாகவும், அவர் பக்தியுடன் சிறப்பாக ஜெபிக்க முடியும் என்றும் கூறுகிறார். ஆட்சேபனை இல்லை ”.

(2)

இஸ்லாத்தையும் கிறிஸ்தவத்தையும் சகித்துக்கொள்வதை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா என்ற கேள்விக்கு, குருஜி பதிலளித்தார், அவர் அவர்களை சகித்துக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல் அவர்களை மதிக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் வேறு யாருமல்ல, இந்து சமுதாயத்தின் கிறிஸ்தவமயமாக்கப்பட்ட பிரிவைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை, குறைவாக ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் முதலில் கிறிஸ்தவர்கள் என்றும் அடுத்தவர்கள் இந்தியர்கள் என்றும் அவர்கள் தக்க வைத்துக் கொண்டால், மிஷனரிகள் தேசத்துடனான தங்கள் விசுவாசத்துடன் முரண்படுகிறார்கள். இந்தியா உட்பட கிறிஸ்தவமல்லாத நாடுகளில் வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த இரண்டு விசுவாசங்களுக்கிடையில் கிழிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் அரசியல் விசுவாசம் மற்றும் சமூகக் கண்ணோட்டம் எல்லாவற்றையும் வேறு எதையும் விட அதிகமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மனிதனை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு

மாற்றுவது வழிபாட்டின் வடிவத்தில் மாற்றம் மட்டுமல்ல, விசுவாசத்தின் முன்னுரிமையின் மாற்றமும் ஏன் என்பதை இது விளக்குகிறது.

பொதுவான உணர்ச்சி மற்றும் பொதுவான மூதாதையர்கள் -

கிறிஸ்தவர்கள் 'பொதுவான உணர்ச்சியை' நாட்டின் பிற பகுதிகளுடன் தேசத்தைப் பற்றி பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குருஜி உறுதியாக இருந்தார். அந்த 'பொதுவான உணர்ச்சி' என்றால் என்ன - அனைவரையும் ஒன்றாக இணைக்கக்கூடிய பொதுவான அடிப்படை? முதன்முதலில் புனிதமான தாய்நாடாகக் கருதப்பட்ட நிலத்தின் மீதான பக்தியை எரியும் ஒரு உணர்வை முதன்முதலில் குருஜி பராமரித்தார், இரண்டாவது இடத்தில் கூட்டுறவு உணர்வு, நாம் சகோதரர்கள் என்ற உணர்தலால் பிறந்த பொதுவான சகோதரத்துவத்தின் உணர்வு ஒரு பெரிய பொதுவான தாய் மற்றும் மூன்றாவது இடத்தில், ஒரு பொதுவான கலாச்சாரம் மற்றும் பாரம்பரியம் பொதுவான வரலாறு மற்றும் மரபுகள், பொதுவான இலட்சியங்கள் மற்றும் அபிலாஷைகள், இந்த மதிப்புகளின் மும்மூர்த்திகள் அல்லது ஒரு வார்த்தையிலிருந்து பிறந்த தேசிய வாழ்வின் பொதுவான நீரோட்டத்தைப் பற்றிய தீவிர விழிப்புணர்வு. இந்து தேசியவாதம், நமது தேசிய மாளிகையின் அடிவாரத்தை உருவாக்கியது.

சில முஸ்லிம்கள் ருஸ்டோம் தங்கள் தேசிய வீராங்கனை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ருஸ்டோம் ஒரு பாரசீக வீராங்கனை. அவருக்கும் அவருக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அவர் இஸ்லாத்திற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பிறந்தார். அவரை முஸ்லிம்களால் ஒரு ஹீரோவாகக் கருத முடிந்தால், ஏன் ஸ்ரீ ராமர்? 1 சொல்லுங்கள், இந்த வரலாற்றை நீங்கள் ஏன் ஏற்கவில்லை?

"பாக்கிஸ்தான் என்று அழைக்கப்படும் அந்த பகுதியில் பிறந்த பானினியின் பிறந்த நாளை 5,000 பாகிஸ்தான் கொண்டாடியது. பாக்கிஸ்தானை தங்கள் சிறந்த முன்னோர்களில் ஒருவராக பாக்கிஸ்தான் உரிமை கோர முடியுமானால், நமது உள்ளூர் இந்து முஸ்லிம்கள் ஏன் நான் அவர்களை "இந்து முஸ்லிம்கள்" என்று அழைக்கிறேன்) சொல்லக்கூடாது பாணினி, வியாசர், வால்மீகி, ராமர் மற்றும் கிருஷ்ணா அனைவரும் அவர்களின் பெரிய மூதாதையர்கள்?" (3)

ராமர் மற்றும் கிருஷ்ணரின் தெய்வீக அவதாரத்தை நம்பாத பலர் இந்து தர்மத்தில் உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் சிறந்த ஆளுமைகள், சமாதானத்திற்கு தகுதியானவர்கள் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். கடவுள் தன்னை அவதரித்தார் என்று முஸ்லிம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் நம்பவில்லை என்றால் அது எப்படி முக்கியம்? அத்தகைய ஆளுமைகளை அவர்கள் ஏன் தங்கள் தேசிய வீராங்கனைகளாக கருதக்கூடாது?

மத நம்பிக்கை மற்றும் தத்துவத்தின் எங்கள் வழிகளின்படி ஒரு முஸ்லீம் அல்லது ஒரு கிறிஸ்தவர் ஒரு இந்து போலவே நல்லவர். இறுதி கடவுளை அடைவது இந்துக்கள் மட்டுமல்ல. ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்த வற்புறுத்தலுக்கு ஏற்ப தனது பாதையை பின்பற்ற உரிமை உண்டு. குருஜி மேலும் கூறினார்:

ஸ்ரீங்கேரி மடத்தின் முந்தைய சங்கராச்சாரியார், அவரது புனிதத்தன்மை ஸ்ரீ. சந்திரசேகர பாரதி சுவாமிஜி. ஒரு அமெரிக்கர்மாற அவரை அணுகினார்

இந்து மதத்திற்கு. சுவாமிஜி அவரிடம் காரணம் கேட்டார். அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தில் திருப்தியடையவில்லை என்று அமெரிக்கர் பதிலளித்தார், அது அவருடைய ஆன்மீக ஏக்கத்தைத் தணிக்கவில்லை. ஆச்சார்யா அவரிடம் கேட்டார்:

“ நீங்கள் கிறிஸ்தவத்தை நேர்மையாக கடைப்பிடித்தீர்களா? முதலில் முயற்சிக்கவும். அது உங்களை திருப்திப்படுத்தவில்லை என்றால்,

என்னிடம் வாருங்கள். அதுதான் எங்கள் அணுகுமுறை. நம்முடையது மதமாற்றம் செய்யாத தர்மம். கிட்டத்தட்ட எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும், மதமாற்றம் என்பது அரசியல் அல்லது அத்தகைய சில ஆதாயங்களால் தூண்டப்படுகிறது. நாங்கள் அதை நிராகரிக்கிறோம். நாங்கள் சொல்வதை நாங்கள் நிராகரிக்கிறோம்: இது தெளிவான உண்மை, நீங்கள் தேர்வு செய்தால் அதைப் பின்பற்றுங்கள் ”. (4)

மிஷனின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்-

இந்திய கிறிஸ்தவ மிஷனின் நிறுவனம், FOIM, சர்ச்சிலிருந்து ஒரு காகிதத் தொகுப்பை வெளியிட்டது, அதில் இந்த விஷயத்தில் வெளிப்படையான ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்: -

இருப்பினும், வரலாற்று மற்றும் சமூக-அரசியல் காரணிகளால், மதமாற்றம் மற்றும் ஞானஸ்நானத்திற்கான அழைப்பு இந்திய சூழலில் சிக்கலாக உள்ளது.

இதற்கான பொறுப்பில் ஒரு பகுதியை கிறிஸ்தவர்களே நாம் ஏற்க வேண்டும். காலனித்துவ அதிகார நிலையில் இருந்து இந்தியாவின் பூர்வீக மதங்கள் மீதான கிறிஸ்தவ தாக்குதல் பலரால் அவர்களின் அடையாளத்திற்கு அச்சுறுத்தலாகவும், அவர்களின் இருப்புக்கு கூட புரியக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தியாவில் கிறித்துவம் ஒரு வெளிநாட்டு மதம் என்ற தொடர்ச்சியான எண்ணம் காலனித்துவ மரபுக்கும், இந்தியாவின் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரத்தை சாதகமாகப் பார்க்க கிறிஸ்தவர்கள் தயக்கம் காட்டுவதற்கும் நிறைய தொடர்பு உள்ளது ”. (5)

இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட அனைவரும் மதம் மாறியவர்கள். அவர்கள் தங்கள் மதத்தை மாற்றியிருக்கலாம், ஆனால் அவர்களின் மூதாதையர்கள் அல்ல. குருஜி சொல்வது போல்:

“எனது கருத்து மிகவும் எளிது. ஈரானிய முஸ்லிம்கள் ரூஸ்டோமைப் போன்ற ஒரு இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தைய நபரை தங்கள் ஹீரோவாகப் பார்க்க முடிந்தால், இந்திய முஸ்லிம்களும் இந்திய கிறிஸ்தவர்களும் ஏன் ராமரை தங்கள் ஹீரோவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது? ஏன், இந்தோனேசியாவில் உள்ள முஸ்லிம்கள் கூட ராமரை தங்கள் மிகப் பெரிய ஹீரோவாகப் பார்க்கிறார்கள்! “. (6)

நாம் ஒரு மக்கள் என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் உணர வேண்டும், அதே இரத்தமே நம் நரம்புகள் வழியாக செல்கிறது. அவர்கள் அரேபியர்கள், இத்தாலியர்கள், பிரெஞ்சு, டச்சு அல்லது ஆங்கிலம் அல்ல. அவர்கள் இந்திய மதமாற்றம் செய்தவர்கள் மட்டுமே. தேசத்துக்கும், தேசிய பாரம்பரியத்துக்கும், மூதாதையர்களுக்கும் அவர் கொண்டிருந்த விசுவாசம் மேகத்தின் கீழ் வந்துள்ளதால், இந்து கிறிஸ்தவரை சந்தேகிக்கிறார்.

குருஜியின் குறைகளும் முஸ்லிம்களின் சூழலில் பிரதமர் பண்டிட் நேருவின் குறைகளாகும். 1948 இல் அலிகரின் ஊழியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு அவர் அளித்த உரையில் நேரு கூறினார்:

எங்கள் பரம்பரை மற்றும் இந்தியாவுக்கு ஒரு அறிவார்ந்த மற்றும் கலாச்சார முன்னுரிமையை வழங்கிய நம் முன்னோர்கள் குறித்து நான் பெருமைப்படுகிறேன் என்று கூறியுள்ளேன். இந்த கடந்த காலத்தைப் பற்றி நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்? நீங்களும் அதில் பங்குதாரர்களாகவும், அதன் வாரிசுகளாகவும், என்னைப் போலவே உங்களுக்குச் சொந்தமான ஒன்றைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது இந்த பரந்த புத்தையலின் அறங்காவலர்கள் மற்றும் வாரிசுகள் என்று உணராமல் அதைக் கடந்து செல்கிறீர்களா? (7)

இந்தமுன்வைத்து கேள்வியை அலிகார் முன்னாள் மாணவர் பண்டிட் நேருவிடம்தொடர்ந்தார்:

“நீங்கள் முஸ்லிம்கள், நான் ஒரு இந்து. நாங்கள் வெவ்வேறு மத நம்பிக்கைகளை கடைப்பிடிக்கலாம் அல்லது யாருக்கும் கூட பொருந்தாது,

ஆனால் அது உங்களுடையது, என்னுடையது என்று அந்த கலாச்சார மரபுரிமையிலிருந்து பறிக்காது". (8)

இந்தியாவில் இந்து-கிறிஸ்தவ பதற்றம் நிலவுவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்திய கிறிஸ்தவர் இந்தியா, அதன் மக்கள் மற்றும் கலாச்சாரத்துடன் தன்னை முழுமையாக அடையாளம் காணவில்லை. இந்திய கிறிஸ்தவர் உணரட்டும், இது அவருடைய சொந்த நாடு என்றும், இவர்கள் அனைவரும் அவருடைய மக்கள் என்றும், பிரச்சினை இருக்காது என்றும் சொல்லட்டும். இது உளவியலை மாற்றும் விஷயம். இந்த நாட்டையும் அதன் பண்டைய கலாச்சாரத்தையும் சொந்தமாக வைத்திருப்பதன் மூலம் இந்த பிரச்சினையை இந்திய கிறிஸ்தவர் தீர்க்க முடியும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்திய வரலாறு வாஸ்கோ-டா-காமாவுடன் தொடங்கவில்லை.

ஒரு இணக்கமான தேசிய வாழ்க்கைக்கு -

குருஜி அவர்களின் மனப்பான்மை மற்றும் மனநிலையைப் பற்றி எந்தக் குறிப்பும் இல்லாமல் நாட்டின் தேசத்தை சம்பாதிக்க போதுமான பிறப்பு விபத்தை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. குருஜி தனது தேசியவாதம் பற்றிய கருத்தை விளக்குவதில், நவீனகால மதச்சார்பின்மைவாதியைப் போலல்லாமல், வசதியான மாயைகளை விரும்பினார்.

குருஜி எந்த மதத்திற்கும் சகிப்புத்தன்மையற்றவர் என்பது உண்மை இல்லை. அவர் இந்தியாவில் உள்ள கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுக்கு விரோதமாக இருந்தார் என்பது பொய்யானது. இணக்கமான தேசிய வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கு அவர் பரிந்துரைத்த அளவுகோல் தேசபக்தி மற்றும் நடைமுறை.

" அவர் வழங்கிய மருந்து அனைத்து சிறுபான்மையினருக்கும் அவர்களின் வாழ்க்கையில் தேசத்தின் உயர்ந்த மதிப்பிற்கு முழு மனதுடன் அடிபணிந்த நிலையில் இருந்தது. தேசம் உலகளாவிய சத்தியத்தின் வாகனம் மற்றும் அவர்களுக்கு மேலே ஒரு நிறுவனம் அல்ல. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களை கிறிஸ்தவத்தின் பரவலுக்கான சர்வதேச இயக்கத்தின் முகவர்களாக கருதுகின்றனர், மேலும் அவர்கள் பிறந்த தேசத்திற்கு முதல் விசுவாசத்தை வழங்க மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்களின் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் உண்மையான குழந்தைகளாக நடந்து கொள்ளும் வரை, அவர்கள் விரோதமாக இருப்பார்கள், அதுபோன்று கருதப்பட வேண்டும் ". (9)

அவர்கள் ஏழைகள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஏழைகள் மற்றும் கவனிக்கப்படாதவர்களுக்கு மட்டுமே உதவுகிறார்கள் என்று கூறி திருச்சபை சோர்வடையவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் பயனாளிகளாக இருந்திருந்தால், விவேகானந்தர் மற்றும் காந்திஜி போன்ற இந்திய தேசியவாதத்தின் உறுதியானவர்கள் ஏன் மிஷனரி சூழ்ச்சிகளில் கோபமடைந்தார்கள்? உண்மையில் அவர்கள் இந்து மதத்தை இழிவுபடுத்துவது மிக அதிகமாக இருப்பதால் அது இந்துக்களை மிகவும் சகித்துக்கொள்ளும். என்றார் காந்திஜி,

கிரிஸ்துவர் மிஷனரிகள் ஒரு உடலாக, க orable ரவமான விதிவிலக்குகளுடன், பூமியில் மென்மையான மற்றும் மிகவும் நாகரிகமானவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் ஒரு மக்களை வறிய, ஆர்வமுள்ள மற்றும் மனச்சோர்வடையச் செய்த ஒரு அமைப்பை தீவிரமாக ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது எனக்கு வேதனையளிக்கிறது”. (10)

மிஷனரிகளின் இந்த மனிதாபிமான முகமூடியின் மீது குருஜி விரல் வைத்திருந்தார்:

“ கிறிஸ்தவர்களைப் பொருத்தவரை, மேலோட்டமான பார்வையாளருக்கு அவர்கள் தோன்றவில்லை மிகவும் பாதிப்பில்லாதது ஆனால் அனுதாபம் மற்றும் மனிதகுலத்திற்கான அன்பின் உருவகமாக. அவர்களின் பேச்சுக்கள் 'சேவை' மற்றும் 'மனித இரட்சிப்பு' போன்ற சொற்களில் நிறைந்திருக்கின்றன, அவை மனிதகுலத்தை உயர்த்துவதற்காக சர்வவல்லமையினரால் சிறப்பாக நியமிக்கப்படுகின்றன! எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் பள்ளி கல்லூரிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் அனாதை இல்லங்களை நடத்துகிறார்கள். நம் நாட்டு மக்கள், எளிமையானவர்களாகவும், அப்பாவிக்களாகவும் இருப்பதால், இந்த விஷயங்கள் அனைத்துமே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த எல்லா செயல்களிலும் கோடி ரூபாய் ஊழ்நிறுவனத்தில் கிறிஸ்தவர்களின் உண்மையான மற்றும் வெளிப்படையான நோக்கம் என்ன? ”(11)

இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியின் ஆசிரியருடனான தனது உரையாடலின் போது, குருஜி ஒரு நேர்மையான அறிக்கையை வெளியிட்டார் -

“கிறிஸ்தவர்களுக்கு மதமாற்றம் பெறுவதற்கான முறைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் எங்களிடம் இல்லை. அவர்கள் நோயுற்றவர்களுக்கு மருந்து அல்லது பசிக்கு ரொட்டி கொடுக்கும்போது, அவர்கள் தங்கள் மதத்தை அந்த மக்களிடம் பரப்புவதன் மூலம் நிலைமையை சுரண்டக்கூடாது. அவர்களின் ஒரே நோக்கம் இந்த நாட்டை கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் மாகாணமாக்குவதுதான். அந்த முடிவை நோக்கி, ஒவ்வொரு தந்திரோபாயங்களும் எவ்வளவு மோசமானவை என்று அவர்கள் உணர்கிறார்கள் “. (12)

ஆங்கிலேயர்களுக்கு பலம் அளிக்கும் தூண் -

ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் வெற்றிகளின் விளைவாக பாக்ஸ்-பிரிட்டானிகா நிறுவப்பட்டது. பேரரசின் பாதுகாப்பு ஆட்சியாளர்களை வேட்டையாடியது. கிறிஸ்தவ தேவாலயம் நம்பிக்கையையும் பலத்தையும் அளித்தது. மாநில செயலாளரான லார்ட் ஹலி:பாக்ஸின் வார்த்தைகளில்:

“ஒவ்வொரு கூடுதல் கிறிஸ்தவரும் நாட்டோடு ஒரு கூடுதல் பிணைப்பு மற்றும் பேரரசிற்கு கூடுதல் பலத்தை அளிப்பவர்”. (13)

பேரரசிற்கு ஸ்திரத்தன்மையை வழங்குவதற்காக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். குருஜி கூறினார் -

முதல் மற்றும் முன்னணி முறை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஆதரவளிக்கும் தடையின்றி இருக்கும் அவர்களின் இணை மதவாதிகளின் எண்ணிக்கையை பெருக்க வேண்டும். ஆங்கிலேயர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்ததால், இந்துக்களின் கிறிஸ்தவமயமாக்கல் படிப்படியாக ஒரு அரசு நிறுவனமாக மாறியது. ஒரு சிலர் தங்கள் தூண்டுதல்களுக்கு அடிபணிந்தனர். ஆனால் பெருமளவில், பிரிட்டிஷ் அனுபவம் என்னவென்றால், சாதாரண மக்கள் தங்கள் மூதாதையர்களின் நம்பிக்கையை கைவிடவில்லை. பழங்குடிப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் போதிய உணவு மற்றும் உடைகள் பற்றாக்குறையால் அவதிப்படுகிறார்கள், பணத்தைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்பது அவர்களின் விசுவாசத்திற்கு ஒரு பிடிவாதமான தொடர்பைக் காட்டுகிறது . (14)

150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பழங்குடியின பெல்ட்களில் ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் நடத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவமயமாக்கல் பிரச்சாரம் இருந்தபோதிலும், அவர்களின் சொந்த அரசியல் உயர்வு மற்றும் முடிவில்லாத பணப்புழக்கத்தால் அனுபவம் கசப்பானது. ஒவ்வொரு அடியிலும் ஷூ கிள்ளிக்கொண்டிருந்தது. குருஜி நினைவு கூர்ந்தார்;

"... ஆயிரக்கணக்கான மிஷனரிகள் மற்றும் கோடி ரூபாய் உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்கான அதிகாரிகளுக்கு ஊற்றப்பட்டது, அவர்கள் மாற்றத்திற்கான பயன்பாடு மற்றும் மிஷனரிகளின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டனர். அதே பகுதியில் பணிபுரியும் பிற மத விசுவாசிகளின் போதகர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். அதே பெல்ட்டில் கால் வைக்க முயன்ற ஒரு சில ஆர்யா சமாஜி ஆர்வலர்களை மீண்டும் உயிருடன் காண முடியவில்லை. அவர்கள் தான் கொலை செய்யப்பட்டனர். மன்ஹான்டலிங், கடத்தல் மற்றும் கொலை உள்ளிட்ட இதேபோன்ற விதி அந்த பகுதியில் அமைக்க முடிந்த சங்க தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டது. இந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றி ஒரு கதை ம *silence* னத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள நிலத்தின் சட்டம் தேர்ந்தெடுத்தது (15)

இந்தியாவின் கிறிஸ்தவர்கள் மதமாற்றம் செய்தவர்கள் அல்லது மதமாற்றம் செய்தவர்கள், வரலாற்றில் சில காலகட்டத்தில் பலம் அல்லது மோசடி மூலம் மாற்றப்பட்டவர்கள். ஆன்மீக நோக்கங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட எந்தவொரு தன்னார்வ மாற்றத்தையும் யாரும் எதிர்க்கவில்லை, எ.கா. பண்டிதா ரமாபாய், மகாராஷ்டிராவில் ரெவ். திலக், வங்காளத்தில் பிரம்மபந்தன் உபாத்யாயா மற்றும் குஜராத்தில் மணிலால் பரேக். ஆனால் தூண்டுதலால் மாற்றுவது ஒரு அபூர்வமாகும். ஆன்மீக நோக்கத்திலிருந்து பிறக்கும் நம்பிக்கையின் தன்னார்வ மாற்றம் நாட்டின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் மீதான அவர்களின் அன்பைக் குறைக்காது. ஆனால் எந்த நேரத்திலும் கிராமங்கள் எவ்வாறு பெருமளவில்

மாற்றப்படுகின்றன - இங்கே விளையாடுவதற்கு ஒரு ஆன்மீக நோக்கம் உள்ளதா? நம்பிக்கையின் தன்னார்வ மாற்றம் பெரும் உளவியல் புரட்சிக்கு முன்னதாக உள்ளது; இந்து மதத்தை யாரும் அவ்வாறு கைவிடவில்லை.

பெரும்பாலான மாற்றங்கள் அச்சுறுத்தல்கள், கவர்ச்சிகள், நிதி வலிமை, மோசடி மற்றும் துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றால் ஏற்படுகின்றன. வாள் வகித்த பங்கைப் பற்றி குறைவாகக் கூறினார். இது ஒரு அசிங்கமான பதிவு. திருச்சபையின் மறைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலைப் பற்றி குருஜி அடிக்கடி மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தினார், அங்கு மாற்றத்தில் அடிபணிய வேண்டும். அவர் நினைவு கூர்ந்தார்;

"எங்கள் சொந்த நாட்டில், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் கொடூரமான வரலாறு, கோவாலிலும் பிற இடங்களிலும் அவர்கள் எப்படி வாளையும் நெருப்பையும் கொண்டு சென்றார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாதா? "புனிதர்" சேவியர் தனது வாழ்க்கையின் மிக உயர்ந்த மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தபோது, புதிய மதமாற்றங்கள் தங்கள் முன்னாள் தெய்வங்கள் மற்றும் தெய்வங்களை மிதித்து தங்கள் கோயில்களை தரையில் அடித்து நொறுக்கியதையும், தங்கியிருந்த தங்கள் சொந்த பெற்றோர்களையும் பெரியவர்களையும் அவமதித்ததையும் அவர் கண்டார். இந்துக்கள் ". (16)

சபரிமலை என்ற புகழ்பெற்ற கோயில் உட்பட நூற்றுக்கணக்கான பண்டைய மற்றும் புனிதமான இந்து கோவில்கள் எவ்வாறு அழிக்கப்பட்டன என்பதையும், அவற்றின் சிலைகள் கிறிஸ்தவ அழிவுகளால் உடைக்கப்பட்டன என்பதையும், கன்னியாகுமரியில் உள்ள விவேகானந்தா பாதையில் உள்ள நினைவு மாத்திரை எவ்வாறு அதே கிறிஸ்தவ வெறியர்களால் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன என்பதையும் குருஜி மறக்க விரும்பவில்லை மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அல்ல. என்றார்;

"கிறிஸ்தவ மதம் மனிதகுலத்தின் மீது அமைதியையும் மனித இரக்கத்தின் பாலையும் பொழியும் என்று பிரசங்கிக்க எங்களிடம் வந்தவர்கள்". (17)

குருஜி சில சமயங்களில் மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதைக் குறிப்பிடுவார்; "ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர் மட்டுமே இருந்தார், அவர் சிலுவையில் மரித்தார்".

மதமாற்றத்தின் அரசியல்

உண்மையில் கிறிஸ்தவ - இந்து விகாரமான உறவில், கிறிஸ்தவ மதமாற்ற பிரச்சாரத்தை விட உராய்வுக்கு பெரிய காரணம் எதுவும்

இல்லை. மாற்றம் என்றால் என்ன? ஒரு சாதகமான நிலையில் இருப்பவர், கடவுள் மற்றும் பிரபஞ்சம் பற்றிய தனது கருத்தை பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் உள்ள மற்றவரின் மீது கட்டாயப்படுத்த முற்படும்போது, ஒருவர் மற்றவரின் இதயத்தில் ஆழமான மற்றும் விலைமதிப்பற்ற ஒன்றைத் தாக்கும்போது, அவர் எதிர்ப்பை அழைக்கிறார். ஒரு மிஷனரி கிறிஸ்துவின் பெயரிலும் மதமாற்றத்திலும் குடும்ப உறுப்பினரை கடத்திச் செல்லும்போது வலியையும் துயரத்தையும் தருகிறார். என்ற கேள்விக்கு: “ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்காக மிஷனரிகள் இந்தியாவுக்கு வருவதைத் தடுப்பீர்களா?” மகாத்மா காந்தி தனது பதிலில் இரக்கமற்றவர்,

“சட்டமியற்றும் அதிகாரம் எனக்கு இருந்தால், மதமாற்றம் செய்வதை நான் நிச்சயமாக நிறுத்த வேண்டும். இந்து-வீடுகளில், ஒரு மிஷனரியின் வருகை குடும்பத்தை சீர்குலைப்பதைக் குறிக்கிறது, உடை, நடத்தை, மொழி, உணவு மற்றும் பானம் ஆகியவற்றின் மாற்றத்தை அடுத்து வருகிறது”. (18)

முழு மிஷனரி யோசனையிலும் ஆரோக்கியமற்ற ஒன்று உள்ளது. இந்துக்களைப் போன்ற ஒரு மக்களிடம் செல்வது, உயர் கலாச்சாரத்தின் ஒரு இனம் மற்றும் தத்துவ, நெறிமுறை மற்றும் மத அமைப்புகளின் நீண்ட பாரம்பரியம் கிறிஸ்தவத்திற்கு முந்தைய டேட்டிங் மற்றும் அதன் மக்களை தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றுவதில் ஆர்வத்துடன் செல்வது நிச்சயமாக கோரமான ஒன்று! மனிதாபிமான மற்றும் பரோபகார படைப்புகள் உதவும் சாக்கு மட்டுமே

தங்களைத் தாங்களே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அருகில் சென்று எளிய மற்றும் நம்பகமான இதயங்களைத் தாக்க. காந்திஜி என்ன நிறுத்த விரும்பினார். மாற்றம், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் அவர்களின் அடிப்படை உரிமையாக நடத்தப்பட்டுள்ளது.

மாற்றம் என்பது அவர்களின் இறையியல்களால் அனுமதிக்கப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களால் ஆர்வத்துடன் நடைமுறையில் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்களும் மற்றவர்களைப் போலவே, தங்கள் சொந்த நம்பிக்கை முறைகளைக் கொண்டிருக்க உரிமை பெற்றுள்ளனர். ஆனால் அவர்களை மற்றவர்கள் மீது செலுத்த அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? ஒரு சில மிஷனரிகள் நியாயப்படுத்தப்படுவது மட்டுமல்லாமல், இந்த மாற்றம் குற்றத்தை ஒரு அடிப்படை “மனித உரிமை” என்று பரிந்துரைத்தனர். ஒரு மனித உரிமை என்பது ஒரு கிறிஸ்தவரின் பிரத்யேக உரிமையாக இருக்க முடியாது, ஆனால் முசல்மனால் நியாயமான முறையில் உரிமை கோரலாம் அல்லது அந்த விஷயத்தில் ஒரு இந்து கூட உரிமை கோரலாம். இது ஒரு வழி போக்குவரமாக இருக்க முடியாது. இது எண்களின் விளையாட்டின் வடிவத்தை எடுக்கும். இது தேசிய நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க முடியுமா?

வட கிழக்குக்கு என்ன பாதிப்பு?

'நாகாலாந்து' உருவாக்கம் ஒரு தெளிவான உதாரணம். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் நாகா மலையில் தொடங்கப்பட்ட அனைத்து வெளிப்படையான கிளர்ச்சிகளையும் வடிவமைத்ததை பண்டிட் நேரு கூட ஏற்றுக்கொண்டார். நாகர்கள் இந்திய இராணுவத்திற்கு எதிராக வெளிநாட்டு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர், எங்கள் விமானங்கள் கூட சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன. இந்த குண்டுவெடிப்பின் கிளர்ச்சித் தலைவர் நாட்டை விட்டு வெளியேறினார், அவருக்கு ஒரு புகழ்பெற்ற கிறிஸ்தவ மிஷனரி - மைக்கேல் ஸ்காட் தஞ்சம் அளித்தார், அவர் எங்கள் நற்பெயருக்கு சேதம் விளைவிக்கும் பல்வேறு அறிக்கைகளை வெளியிடுவதில் அவருக்கு உதவினார். அவர்கள் 'சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை' தொடங்கினர், 'அமைதிப் பணியில்' மைக்கேல் ஸ்காட் என்ற இந்த மனிதர் அடங்குவார். நாகாலாந்தை கிறிஸ்தவர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு சுதந்திர மாநிலமாக மாற்ற வேண்டும் என்பதே கனவு. இன்று ஒரு கிறிஸ்தவ நாக வில்லாங்கிற்கு வரும்போது, 'நான் இந்தியாவுக்குச் செல்கிறேன்' என்று கூறுகிறார், அவர் ஒரு இந்தியர் அல்லாதவர், நாகாலாந்து இந்தியா அல்ல. தனி ஜார்கண்டிற்கான போராட்டத்தின் போது ஏற்பட்ட தொல்லைகள், சபரிமலை உட்பட கேரளாவில் உள்ள இந்து கோவில்களை இழிவுபடுத்துதல், கன்னியாகுமரியில் உள்ள விவேகானந்தர் பாறை நினைவிடத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட தொல்லை, கேரளாவில் நிலக்கலின் தொல்லைகள், கிளர்ச்சி மிசோ இந்திய இராணுவத்துடன் போராடிய பிட்சு போர்கள் வடகிழக்கில் சுற்றித் திரிந்த பயங்கரவாத கும்பல்கள் கொலை மற்றும் மீட்கும் கோரிக்கை அனைத்தும் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் பரிசுகளாகும்.

தனித்தனி மாநிலத்தை எண்ணிக்கையின் மூலம் செதுக்க முடியும் என்பதை தேவாலயம் விரைவாக உணர்ந்தது. எங்கள் அரசியலில் இணைக்கப்பட்ட சுயநிர்ணயத்தின் உயர்ந்த ஒலி கொள்கை மிக மோசமான விளைவுகளுடன் சுரண்டப்பட்டது. இது ஹெட்ஹண்டர்களின் பசியை மட்டுமே அதிகரித்தது. குருஜி சொன்னபோது சொற்களைக் குறைக்கவில்லை:

"இன்று நம் நிலத்தில் வசிக்கும் கிறிஸ்தவ மனிதர்களின் பங்கு இதுதான், நம் வாழ்வின் மத மற்றும் சமூக துணிகளை இடிக்க மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு பைகளில் அரசியல் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டவும், முடிந்தால் நிலமெங்கும். உண்மையில் அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் அவர்களின் பங்கு - இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவதூதர் சிறகுகளின் கீழ் மனிதகுலத்திற்கு அமைதியையும் சகோதரத்துவத்தையும் கொண்டுவருவதற்கான கவர்ச்சியான ஆடைகளின் கீழ் இதுதான். (19)

குருஜி மிஷனரிகள் நம் மக்களுக்கு மதத்தை கற்பிப்பதற்கான முயற்சிகளை வலுக்கட்டாயமாக கருதுகின்றனர் அதிகப்படியான உணவளித்தல்.

கிறித்துவத்தின் இந்த அம்சம்தான் இன்று தேசியவாதத்துடன் மோதலுக்கு வந்து தேசிய சமூகங்களின் மனதில் ஒரு வலுவான சந்தேகத்தை உருவாக்கியுள்ளது. ஒரு மனிதனை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றுவது வழிபாட்டின் வடிவத்தில் மாற்றம் மட்டுமல்ல, விசுவாசத்தின் முன்னுரிமையின் மாற்றமும் ஏன் என்பதை இது விளக்குகிறது. ஐந்தாவது நெடுவரிசையாக கிறிஸ்தவர்களை ஏன் பார்க்கிறார்கள் என்பதை இது மீண்டும் விளக்குகிறது. டாக்டர் ஜே.சி. குமாரப்பா, ஒரு கிறிஸ்தவர், மற்றும் ஒரு மூத்த காந்தி ஒரு பொருளாதார நிபுணர், "மேற்கு நாடுகளுக்கு நான்கு ஆயுதங்கள் உள்ளன - காலாட்படை, கடற்படை, விமானப்படை மற்றும் தேவாலயம்" என்று அவர் கூறியபோது தலையில் ஆணி அடித்துள்ளார். குருஜி மாற்றத்தை இந்து சமுதாயத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்கு குறைவே இல்லை என்று விவரிக்கிறார்.

மதமாற்றங்கள் திரும்புதல்

இதற்கிடையில், கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட இந்துக்கள் மீண்டும் இந்து மடிக் கு திரும்புவதற்கான கேள்வி முற்றிலும் வேறுபட்ட வகையாகும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். நீண்ட காலமாக இந்துக்கள் இந்த மதமாற்றங்களை "வெளிநாட்டவர்கள்" என்று அறிவிக்கும் தற்கொலை பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொண்டனர், மேலும் இந்து மாளிகைக்கு 'வெளியேறுதல்' மட்டுமே இருந்தது, 'நுழைவு' இல்லை. மூதாதையர் நம்பிக்கைக்குத் திரும்பத் தயாராக இருந்த மதமாற்றங்களை அவர்கள் திரும்பப் பெறவில்லை. ஆனால் தாமதமாக, இந்துக்கள் இந்த ஒரு வழி போக்குவரத்தில் உள்ளார்ந்த ஆபத்துக்களுக்கு உயிருடன் விட்டனர் மற்றும் இழந்த பழங்குடியினருக்கு இந்து மதத்தின் வாயில்களைத் திறக்க முடிவு செய்துள்ளனர். கிறித்துவம் மதமாற்றத்தை அதன் அடிப்படை உரிமையாகக் கூறினால், அது இந்துக்களுக்கும் அதே உரிமையை வழங்க வேண்டும், இதனால் முடியும்

அவர்கள் இழந்த சகோதரர்களை திரும்பக் கோர. இது அவர்களின் அசல் நம்பிக்கைக்கு மட்டுமல்ல, அவர்களின் சமூக மற்றும் கலாச்சார சூழலின் முழு அளவிற்கும் ஒரு வரவேற்பு.

டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தனது 'இந்தியா டிவைட்டட்' புத்தகத்தில் எழுதியது போல;

"தங்கள் பக்கத்தில் உள்ள இந்துக்களும் இந்துக்கள் அல்லாதவர்களை தங்கள் நம்பிக்கைக்கு மாற்றத் தொடங்கினால், அது எந்த வியாபாரமும் அல்ல இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் குறிப்பாக அவர்கள் மாற்றுவதற்கான வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தால், ஆட்சேபிக்க". (20)

மாற்றம் - ஒரு வழி போக்குவரத்து.

மிகவும் குழப்பமான! இந்த மாற்றும் செயல்முறை எப்போதுமே ஒரு வழி போக்குவரமாக இருப்பது எப்படி? இந்த செயல்முறை நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தடையின்றி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா?

நாடு சுதந்திரமான பிறகும் அது நிறுத்தப்படவில்லை? அது எடுத்த எண்ணிக்கை பயங்கரமானது.

நாட்டை ஒரு காவிய போராட்டம் நம் மக்களால் தொடங்கப்பட்டது பிரிட்டிஷ் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக. ஆனால் அரசியல் அடிமைத்தனத்திலிருந்து நாட்டை விடுவிப்பதைத் தவிர, திருச்சபையின் மத அடிப்படையின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்த எங்கள் சகோதர சகோதரிகளை விடுவிப்பதைப் பற்றி நம் நாட்டின் தலைவர்கள் நினைக்கவில்லை. அந்த திசையில் சில முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும் அவை அற்பமானவை, சிதறடிக்கப்பட்டவை. துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த போக்கு மத அடிமைத்தனத்தின் கட்டைகளிலிருந்து நமது உறவினர்களையும் உறவினர்களையும் விடுவிக்கும் ஒரு துடிப்பான தேசிய இயக்கமாக உருவாகவில்லை. மதனது உரையாடலின் கோவையில் பல்விஸுடனானபோதும், என்ற புகாருக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக இந்துக்களே மாற்ற எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் முஸ்லிம்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் அந்த நாட்களில் குருஜி குறிப்பிட்டார்:

“இது இந்து மதமாக மாற்றப்படுவது அல்ல. இருந்தவர்களுக்கு மட்டுமே இது ஒரு வாய்ப்பை அளிக்கிறது கடந்த கால சூழ்நிலைகளின் சக்தியால் விசுவாசத்தை மாற்றவும், அவர்களின் மூதாதையர் நம்பிக்கைக்கு திரும்பவும் செய்யப்பட்டது. ஒரு சில முஸ்லிம்கள் (கிறிஸ்தவர்கள்) மட்டுமே வெளியில் இருந்து நம் நாட்டுக்கு வந்தார்கள் என்பது உண்மையல்லவா? மீதமுள்ள அனைவரும் நன்கு அறியப்பட்ட காரணங்களுக்காக மட்டுமே தங்கள் நம்பிக்கையை மாற்றியுள்ளனர். ஒருவரின் மூதாதையர் நம்பிக்கைக்குத் திரும்புவது என்பது மாற்றமல்ல. இது வெறுமனே வீடு திரும்புவதுதான்”. (21)

ஹோம்-கமிங்கிற்கான இயக்கம் இதுவரை எந்த வேகத்தையும் பெறாத ஒரு நேரத்தில் மகாத்மா காந்தி தனக்கு ஆதரவாக அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியே வந்தார். “என் கருத்துப்படி” கூறினார் காந்திஜி, “அவை உண்மையான மாற்றத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் அல்ல. பயம், நிர்ப்பந்தம், பட்டினி, அல்லது பொருள் ஆதாயம் அல்லது கருத்தில் ஒரு நபர் மற்றொரு நம்பிக்கைக்குச் சென்றால், அதை மாற்றுதல் என்று அழைப்பது தவறான பெயர். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நாம் அதிகம் கேள்விப்பட்ட வெகுஜன மாற்றத்தின் பெரும்பாலான வழக்குகள் என் மனதில், தவறான நாணயங்கள். ஆகவே, மடிக்கு நான் தயக்கமின்றி மறுபரிசீலனை செய்வேன் இந்து மனந்திரும்பிய அனைவரையும். அவர் பெறுவதை விரும்புகிறாரா என்று கேட்டார் மாறியவர்களும் மீண்டும். சுவாமி விவேகானந்தர் என்றார் “நிச்சயமாக அவர்கள் எடுக்கப்பட வேண்டிய மற்றும் வேண்டும் முடியும்” (22)

ஏன் ஒருவர் ஆச்சரியப்படுகிறார் கிறிஸ்தவ மதமாற்றம் மேற்கத்திய நாடுகளுடனான அதிகப்படியான அன்பிற்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்று. மதம் மாறியவர்களுக்கு மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு உளவியல் ரீதியான தொடர்பு மட்டுமல்ல, தேசிய சமுதாயத்திலிருந்து விலகிச்

செல்லப்பட்டது. மொழி, ஸ்கிரிப்ட், உடை, பிற வாழ்க்கை முறைகள், உண்ணாவிரதங்கள் மற்றும் திருவிழாக்கள், பெயர்கள் மற்றும் பெயரிடல் அனைத்தும் மாற்றத்திற்கு உட்படுகின்றன. கோவ் கத்தோலிக்கர்கள் தேவநகரிக்கு பதிலாக கொங்கனிக்கு ரோமானிய எழுத்துக்களை ஏற்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இந்த அணுகுமுறையின் பிரதிபலிப்பாகும்.

மாற்றம் - அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது, சட்டவிரோதமானது

, அரசியலமைப்பு அவர்களுக்கு பிரச்சாரம் செய்வதற்கான உரிமையை வழங்கியுள்ளது என்று சர்ச் கூறுகிறது, இது மதமாற்றம் செய்வதற்கான உரிமையைப் போலவே சிறந்தது. பிரச்சாரம் செய்வதற்கான உரிமை என்பது மதமாற்றம் செய்வதற்கான உரிமை என்று இந்து சமுதாயமோ நிலத்தின் சட்டமோ ஏற்கவில்லை. இது குறித்து உச்ச நீதிமன்றம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உள்ளது. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இன்றுவரை இடைவிடாத யுத்தத்தை மேற்கொண்டு வருவது விந்தையானது, "சட்டரீதியான உரிமை கட்டுப்பாடற்றதாக மாற்றப்படும்". மத்திய பிரதேசம் மற்றும் ஒரிசா அரசாங்கங்கள் 1968 ஆம் ஆண்டில் "மத சுதந்திரச் சட்டத்தை" இயற்றியபோது, மாற்றுவதற்கான சில ஆட்சேபகரமான நடைமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றபோது, மிஷனரிகள் அவர்களை நீதிமன்றங்களில் சவால் செய்தனர். அவர்கள் உயர் நீதிமன்றங்களில் தோற்றபோது, அவர்கள் உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்தனர். இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக உச்சநீதிமன்றம் உறுதிசெய்ததுடன், அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள "ஒருவரின் மதத்தைப் பரப்புவதற்கான உரிமை" என்பது மதமாற்றத்திற்கான உரிமையைக் குறிக்கிறது என்ற மிஷனரிகளின் வாதத்தை நிராகரித்தது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், சட்டத்தின் மூலம் மாற்றங்களைத் தடுக்க பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பல மாநிலங்கள் மாற்று எதிர்ப்பு மசோதாக்களை நிறைவேற்றியுள்ளன. மாற்றங்களை எதிர்ப்பதற்காக ஒரு தனியார் உறுப்பினர் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினார். இந்திய மதமாற்ற மசோதா 1954. முதல் "மத சுதந்திரச் சட்டம் 1967 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பு- 1977, 'இல்லை' என்று கூறியது

எந்தவொரு நபரையும் ஒருவரின் சொந்த மதமாக மாற்ற அடிப்படை உரிமை. இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது மத சுதந்திரச் சட்டம் 1968 மற்றும் 1978 மற்றும் இதே போன்ற வேறு சில மசோதாக்கள் பல்வேறு கூட்டங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. Why such a spate of bills to prevent conversions? It is eloquent in itself. It is crystal clear that the right to convert is illegal and unconstitutional.

Church and Secularism -

Moreover it should be noted that the act of conversion to Christianity violates a basic feature of our Constitution ie of secularism. For Secularism has been times without

number defined as Sarva Dharma Sama Bhava (attitude of equality towards all faiths) . The Christian Church has never made secret of their conviction that theirs is the only true religion and as such superior to others. Conversion is the corollary of this conviction. Can there be any doubt that this kind of religious conversion militates against the basic tenet of secularism enshrined in our Constitution?

மதச்சார்பற்ற கொள்கைகளை அங்கீகரிக்க கிறிஸ்தவ திருச்சபை தயங்காது. The gullible Hindu dances in delight at the response evoked by his theories of secularism. A Christian missionary talks in the loudest language about secularism because it helps his conversion and de-nationalization activities. But can he hoodwink all? Is he ready to accord equal respect to other religions and display his belief in Sarva Dharma Sama Bhav? He throws his hands up, and says, *“My religious faith does not permit it”*.

According to the Church all others are “heathens” to be “saved” from “damnation” by making them believe in that “One word of that one son of that one God”. All the good and great among the holy Christians, otherwise admirable are, when it comes to the question of Church, all closed minds.

Church and Foreign Funding

It should be noted that the uninterrupted inflow of huge foreign funds to various church agencies is confirmed by the Union Home Ministry. It is at the root of all conversion activities based on inducement. It becomes the patriotic duty of every one who has the integrity of our nation at heart to plug all such surreptitious channels of funding. The annual Home Ministry Report indicates that over 80% of the voluntary organizations receiving foreign aid are in fact Christian organizations engaged in Christian religious work either directly through propagation or indirectly through social service.

The top five purposes for which huge funds are pumped into India, as per Home Ministry Report are: Health Care, Family Care, Care of orphans, Help to the poor, Construction and extension of schools and colleges.

It is interesting to note that the funds are utilized where majority population is Hindu and a large chunk has been going to the southern states.

Foreign Missionaries -

India is infested with a large number of these uninvited guests, the Michael Scotts and the Father Ferars. One need hardly emphasize public attitude towards them. They have come to India to 'save' the 'heathens' from 'damnation'. அவர்கள் கருணை நோக்கில் வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் நம்ப வேண்டும்.

எந்தவொரு இஸ்லாமிய நாட்டிலும் ஒரு முஸ்லீமை மாற்ற ஒரு மிஷனரி முயற்சிக்கட்டும், அரசு எந்திரம் விசாக்களை பறிமுதல் செய்வதற்கும் வெளியேற்ற உத்தரவுகளை பிறப்பிப்பதற்கும் முன்பே அவர் முஸ்லீம்கும்பல்களால் உடனடியாகக் கொல்லப்பட்டு கொலை செய்யப்படுவார் என்பது உறுதி. Could he recruit a convert in any communist country without being caught as an 'imperialist agent' and sent to a labour camp? Are not certain missionaries languishing in prisons in certain Southeast Asian countries on the charge of 'subversion'? பரம பர்மா கூட அவரது நுழைவுக்கு தடை விதித்துள்ளது. One does not want India to be marred with ugly events. Every child knows what reception awaits Christian Missionaries in Bangladesh. Remember how Pakistan dealt with Christians during recent past and how its blasphemy laws operate. It is time that they should not take India for granted and should return home. Christian church in India requires to be de-internationalized.

The Harijan and the Girijan –

The tribes and the Dalits (the so called Untouchables) were looked upon by the church as 'green pastures' for conversion. Theories were propounded and arguments discovered to show how the above two are alien to the Hindu fraternity. They deliberately used the expression Adivasi for the tribes, which meant that they are the original inhabitants of India before the entry of Aryans into India. The church was bent upon establishing the tribes as a separate racial entity. Because of the geographical isolation enjoyed by the tribes, they were able to preserve their socio-religious identity, faith and practices without being assimilated. So ran the missionary argument.

Guruji rang the alarm bell. While with friends in Punjab he warned:

"We have to take special care of tribes and those who live in the hilly areas. If we persist in our attitude of indifference towards them then foreign Christian missionaries will succeed in converting them to Christianity and making them enemies of our motherland".
(23)

The church is extremely intolerant of the Hindus working among the tribal population whom they consider their natural exclusive 'Prey'. If it is entirely a matter of serving the neglected sections, the Hindu response should not have caused irritation to them. It is the fear of a merchant losing a monopoly market.

Guruji rejected all the missionary theories that sought to render tribal people alien to the Hindu society and positively maintained that they were an integral part of the Hindu social structure. 'Vanavasi' he called them, as distinct from the 'Nagarvasi'. Some called

them Girijan. He pointed out how stubbornly the Vanavasis were clinging themselves to their traditions and customs and further reminded that these were the people, the forest dwellers, who lent a helping hand to the patriotic endeavors of Rana Pratap and Chatrapati Shivaji. Vanavasi Kalyan Ashram (Tribal Welfare Movement) was the instrument he forged to bring the tribes back to the main stream and uplift them.

It was maintained by the church that the Dalits were embracing Christianity to get rid of the stigma of Untouchable and acquire the status of equality. Pushed to the wall the Dalits are asserting a sense of dignity and self-respect by conversions, the missionary boasted. The Dalits had been touched by the loving service of the missionaries who treated them as equals.

Guruji dealt with the problem of untouchability in his own style, which was unique as well as effective. There was a Hindu awakening over the plight of the Dalits due to the Herculean efforts he displayed. Mammoth gatherings of Hindus and religious heads at Prayag in 1979 and elsewhere made the historic declaration that untouchability is no part of Hindu Dharma and pronounced a new Mantra: 'Na Hindu Patito Bhavet' - a Hindu is never polluted signifying the birth of a new Smriti.

The church is found arguing and agitating to stress that the benefits available to Hindu Harijans be extended to the Christian Harijans also. Christianity was offered as a way out to the Hindu Harijans. But once they are Christianized, the old basis with its old stigma is re borrowed. It is a confession that the Hindu Harijans converted to Christianity are not benefited, their economic condition not improved, social segregation not stopped and in brief, the change of religion is not a change for better. The Christian church cannot give equality they promise at the time of enticement.

A Movement for Reclamation and Hindu Consolidation which included 'Dalits and the tribals is underway. The wave is catching up. With the Hindu, tolerance and secularism are inborn. He considers it as un-Hindu to discriminate any two persons just on the basis of religious faith. It is simple commonsense that no minority can be safe by constantly irritating its neighbouring majority. Wisdom lies in the Christian Church cultivating the goodwill of the Hindus. That is the greatest guarantee of the long-range interests of the Christians themselves. Guruji wanted India to be a land of many religious faiths, as in the past, all equally

honoured and respected, but with one national outlook. Remember what HC Mookherjee, one of the prominent leaders of the Indian Christians Community said:

"We have to demonstrate by every word we utter and by every act we perform that the professing of a different religious faith has not tended in the very least to make us less Indian in our own outlook than our non-Christian brethren that we are prepared to play our part and to shoulder our share of the responsibility in every kind of work undertaken for the benefit of our country as a whole."

Did Guruji's Prescription is in any way different from the above?

